

det er Noget, der ikke officierer mig i mindste Maade. Det ærede Medlem finder det ikke rigtig, at vi have henvilst til de ældre Lovbestemmelser. So, naar vi have gjort det paa den Maade, som vi have gjort det, saa troer jeg, at det er fuldkommen correct, thi vi have sagt: De ved de hidtil gjældende Forordninger Consulerne tillagte Gebhyrer blive at bestemme efter denne Paragraph, og der er ingen Skipper, der behøver at tage Andet end denne Stump Lov i sin Haand for at see, hvilke Consulatsgebhyrer han har at erlægge, naar mit Underændringsforslag vedtages. Det gjør en Henvisning overhovedet til eller en Efterseen af de øvrige Love ganske overflødig, thi naar mit Underændringsforslag vedtages, kommer der udtrykkelig til at staae i Loven, at naar de løse og lade ud over Halvdelen af Skibets Væstedrægtighed, have de kun at betale henholdsvis 8 β og 4 β for enhver Commercelæst af Skibets fulde Drægtighed, og i andre Tilfælde betales Gebhyret kun efter de bestuvede Væster. Det staaer saa tydeligt, som Noget, der kan læse Dansk, vil forlange, og jeg skal ikke nægte, at jeg vilde meget ønske, at de Forslag, som komme baade fra Regjeringen og fra de ærede Jurister, vare ligesaa tydeligt affattede for Menigmand. Man maaderhos ogsaa betænke, at dette Anliggende omhandler Noget, som den danske Skipper bestaaer, naar for naar, Maaned for Maaned kjender paa sine Fingre; han veed, hvorledes de gjældende Bestemmelser hidtil have været, uden at læse Lovene, og naar han seer, at der har fundet en Nebstættelse Sted til det og det, saa veed han, uden nogensinde at tage Lovene i sin Haand, hvor stor Nebstættelsen er; det er ikke saaledes som med andre Love, man sjældent anvender i Livet; der er det endnu mere nødvendigt, at man har dem paa rebe Haand, naar man efter adskillige Aars Forløb atter har Brug for dem, og derfor søger Kjendskab til dem. Altsaa, det ærede Medlems Indbending om daarlige Affattelse osv. troer jeg ikke skal forhindre noget Medlem fra at stemme for For-

slaget, naar han ellers billiger Forslagets Tanke, og med Hensyn til selve Forslagets Tanke da er det min Opfattelse, at den høitagtede Minister ikke har fremsført Noget som helst, der kunde svække det. Det Forslag, som oprindelig forelaa fra det omtalte Seilstabs Bestyrelse, Grossererersocietetets Comitee, for at blive ved det tekniske Udtryk, gif — jeg nævnte det før — aldeles ikke ud paa, hvad det nærværende Forslag gaaer ud paa; det foreslog, at, naar Skibet kom i Havn, skulde det betale for første Gang efter den hidtil gjældende Lovbestemmelse, for anden Gang kun det Halve og tredje Gang og endnu ti Gange i samme Aar kun en Fjerdedeel og over den tiende Gang være fri. Det var et Forslag, som vilde i betydelig Grad være kommet Seilstabene til gode; thi det er ikke sjældent, at de anløbe en Havn anden Gang, og stundom, skjøndt sjældent, anløbe de den tre Gange; men naar de anløbe den anden Gang, skulde de efter det nævnte Forslag kun have betalt halvt Gebhyr, og det vilde have været, naar de løsfede fuldt, 18 β ., hvor Forslaget har 16 β ., og 9 β ., hvor Forslaget har 8 β .. Denne Skrivelse omsendte man til Handelsforeningerne i Provindserne, og Bestyrelserne for Handelsforeningerne i Odense, Aarhus og Aalborg overveiede med Skibsejederne og Skibsførerne denne Skrivelse og indsendte deres samstemmende Vota til Udenrigsministeriet, idet de erklærede, at Forslaget ogsaa i denne Form vilde komme Seilstabene til gode. De have altsaa anbefalet ikke dette Forslag, det er langt fra, men det oprindelige Forslag fra Grossererersocietetets Comitee, og disse Anbefalinger har man brugt under Sagens videre Behandling til Støtte for et Forslag, som er et ganske andet end det, hvorover Handelsforeningernes Bestyrelse have afgivet deres anbefalende Erklæring. Det er Noget, som i mine Dine er et af de stærkeste Grunde til at søge en Forandring i Forslaget, som her foreligger. Jeg antager, at det er meget sjældent, at man, naar man engang er enig med Grossererersocietetets Comitee, henvender sig til andre Handelsbesty-